

N.F.S. Grundtvigs tale i Folketinget om indfødsret III

Taler

Nikolai Frederik Severin Grundtvig
Medlem af Folketinget

Dato

5. marts 1852

Sted

Christiansborg

- 1 Den ærede Indenrigsminister synes aldeles at have misforstaaet mig, thi jeg har ikke med noget Ord berørt, at Indenrigsministeren havde sat sig imod, at Thinget vilde tage Initiativet i Henseende til Indfødsret; jeg har derimod sagt, at der, som jo er Tilfældet, i Betænkningen er hentydet paa, at det burde være en
- 5 Regel for Thinget, hvilket stadfæstedes ved Afstemningen her forleden Dag, ikke at tage Initiativet, men at indskrænke sig til at bedømme de Tilfælde, som blive forelagte af Indenrigsministeren. Hvad jeg ankede over hos Indenrigsministeren, var noget ganske Andet; det var, at han gjorde et Valg mellem de Ansøgninger, han havde modtaget, og ikke fremlagde dem alle for
- 10 Thinget, og da var det, jeg sagde, at dersom det skulde blive saaledes, at det blev til Regel, at man ikke agtede paa andre Ansøgninger end dem, der bleve forelagte af Indenrigsministeren, og dersom paa den anden Side Indenrigsministeren vilde lægge de Ansøgninger paa Hylden, som ikke anstode ham, saaledes som det er Tilfældet med Opperlænders, da vilde det være galt, da
- 15 vilde det egentlig være Ministeren, der bevilgede Indfødsret, og ikke længere Rigsdagen. I Henseende til hvad der er anført mod hvad jeg har sagt, skal jeg bemærke, at jeg dog ikke troer, det er saa ganske rigtigt, at det slet ikke skulde have Noget at betyde med Hensyn til dansk Indfødsret, om man er født af danske Forældre eller ikke. Saalænge jeg kan huske, har der været ikke saa Faa,
- 20 som have reist bort fra Danmark og bosat sig enten i Ostindien eller i Vestinden, ja, endog i Lande, som slet ikke vedkom os, med Hensyn til hvis Børn der dog, naar de kom hjem, aldrig har været mindste Tvivl om, at de jo havde dansk Indfødsret; altsaa tør jeg sige, at det hidtil har været Princip at ansee alle Børn af danske Forældre, hvor de end vare fødte, for at have dansk Indfødsret, naar de
- 25 toge stadigt Ophold i Danmark. I Henseende til hvad Fredsslutningen af 1814 indrømmer, da skulde jeg mene, at, naar virkelig den Paagjældende kom hertil i 1814, var her til 1818, og blev confirmeret henede, hvilket hans Ansøgning udviser, saa kan det, at han var 2 eller 3 Aar borte igjen, paa ingen Maade

30 borttage Virkningen af den Bestemmelse, som toges, hvormed Meningen dog
paa begge Sider var, at den skulde opretholdes. At der skulde være noget
Upassende i, at Folkethinget erklærede, at det anerkjender, at Bergman har
Indfødsret, det kan jeg paa ingen Maade see, og, naar man vil sige, at dette ikke
35 kan nytte den Paagjældende, saa skal jeg blot erindre om, hvad jeg først sagde, og
hvad ogsaa den ærede Taler, som her foreslog Anerkjendelsen, istemte, at det er
Alt, hvad han har sagt ved at henvende sig til Thinget; thi, dersom Noget efter
hans Erfaring skulde vække Tvivl om, at han havde Indfødsret, saa maatte det
være enkelte Ytringer, der ere faldne her i Thinget.

40

Kilde

Materialet er taget fra folketingstidende.dk med tilladelse fra udgiver

Kildetype

Dokumentation på online medie

45

Tags

Folketingstale, Politisk tale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/grundtvigs-tale-i-folketinget-om-indfoedsret-del-3>

50

55

60

65